

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה, כיתוב:
יוש
הכתב הראשי:
יהודה נבאי

עורך משנה, תבנית:
נת
מ"מ הצלם הראשי:
דור רובינר

השבונון המצויר
לאיפורמציה

החוב נליספון 8, תל-אביב
(ליד תיאטרון "א ה ל")
ת.ד. 138. טל. (זמני) 68785
מען המברקים: "עולמספוס"
מו"ל: העולם הזה בע"מ
מורסם:
דמוס ישראל בע"מ ת"א.

ז'אנר יקר

מכתבים

מיבצע 50%

מצורף צ"ק על חשבון מינוי שנתי. הנני מקווה שהיענות החברה הסוביה תהיה דומה.

סרן גרוען גרוען, צה"ל
מיבצע המישים אחוז הוא מאה אחוז. אם תצי ליתו להנשים את מפרותיו תשפרו את העיתון בי מאתים אחוז...

אליהו חסין, תל-אביב
...פנייה כנה וישרה אל הקורא (שהוא) המשי ענת העיקרית של עיתון בלתי-תלוי כמו שלכם. אני מאחל לכם (ול) הצלחה במיבצע.

אפרים בן-צור, זדרה
אני אחת מאלה שחתמה על מינוי חדש. תודה עבור איגרת הפיס. אם אוכל, אחתום על עוד עשרה עיתונים.

יהודית שרון, תל-אביב

רק דלת אחת

...הידועה כי רק חלק קטן (מעובדי העירייה) קיבל את משכורת אפריל (העולם הזה 818) אינה מדויקת כלל. לפחות 92% קיבלו את משכורתם בתוך החדש שלאחריו.
עוד זאת: אכלתי ב"ה בכל שלושת הימים הנזכרים את ארוחת הצהרים שלי, אם אולי באוחר, אבל לפני זמן סמילת מנחה ולא נזקקתי לרפוק ולדלת דירתו הפרטית של לוי אשכול מכיוון שמספקו לרפוק על דלת משרדו.

יצחק קריב, ראש עיריית ירושלים

יש רב או אין רב?

הכתבה על רב יוסף (העולם הזה 818) היתה על אותה רמת שהיו כל הכתבות שלפניה (מובה). אבל דבר לא אסוף לכם: שלא מצאתם לנכון לתת לרוב את סמלו האמיתי — סילה.

היהודי חלפון, ירושלים
אוי ואבוי לפיתוח שלנו אם גם את הנספח והי עוסרות ויצואיו וכן האדמה שלפניו יקורות.

אברהם שמאלוביץ, תל-אביב
הערכה כנה, של איש כנה האמין בדברים שהוא עושה. חבל רק שאלה הסוככים אותו אינם כמותו.

חיים שולמן, תל-אביב
פעם קיללנו ונדפסנו אותו, כשעמדנו בתור לקי בל את מנת הפילה. עכשיו אני שוב נמנסת ומק לית, על כי לא נשאר בתפקידו לדאוג כי שוב אוכל לעמוד בתור לקנות סילה, או כל דבר אחר. זוהי דעה של עקרת-בית.

מרסם שפיר, תל-אביב
...חבל. מרסם שהחזיר עוב את ענייני המוון. הכריז חות המפולמלות שסיפרו עליו לפחות הוסיפו קצת טעם לתפריט התפל שלנו.

יצחק כהן, טבריה

המצע ערבי

מה אנחנו מצאים בכתבה על אום אלי-פרני (העולם הזה 818)? הערבים המסכנים לא כרתו מן הארץ, הם אף לא מתנו, הם מצטערים שלא נהרנו, מכורתם היתה יקרה וזהם סרבו לנטשה והיעורו ללבנון וזמנת חלק מושבי הכפר, באו והיעורו עם מפות שהוכנו במשרד. לערבים היתה זכות קניין חוקית על הרקע עליה ישבו: כיוון שכן, והפעול נגדם מעשי לחץ כמנסת התקו — ניתוק מים וכר, היעור להם לעבור, אבל הם העמידו נתיאם שלא ניתנו להתקבל. כקיצור: שמת. האינכט חושבים שמבאי החיים במקום החדש, ויהיה אשר יהיה, ועל על אלה שבאום-אלי-פרני... לא נפתור את הרע עלי-דו שנתעלם ממנו — אך היטוט כספעים אין בו משום הבאת אירוכה ומרפא להם. רנש הרחמים — רנש אנושי נאצל הוא, אבל החילוכם, אל תפרטו אותו לאימונים שתוקים. אורי ק, חיפה

כלי ספק, מאמר אובייקטיבי. אינו הופיע באחד הקטיונים הערביים חייתי מכון אותו (אולם) מא מר אובייקטיבי כזה בעיתון עברי יהודי כשמן על מורות השיגאת הערבית.

שמעון שריעה, פתח-תקוה
גם אחרי קריאת המאמר אינו יכול להאמין ש- בית-המשפט ספק בצורה אכזרית כזו. האם יתפך לדרום-אפריקה שניה? יש להתייחס בתופעה כזו ולהקנה כתרם יהיה סופנו רע ומר.

מאיר בן-נתן, בני-ברק
הקול לא קול משנה
בגילוי העולם הזה (818) הופיעו שתי ידיעות על ישיבא, שלא היו מרויקות. נאמר שם שהמראה על דור מרכוס היתה כמובנה של ילדי משנה נהרנו, אין כל אמת בשמועה מורה זו. כמיוכן נאמר שבשיחה על ספר הפלמיטי אמיתי כי "זהו ספר רמיה", לא אמרתי כל דבר כזה.

משה פרלמן, ירושלים
ההמצאה הגדולה
האם ישן המניה בעת בריקת הכתבה "הדרך שלי היתה צודקת" (העולם הזה 818) או שמא הפך הוא או מישהו אחר לשמות בקוראים? אם כי מנגן ומנגונים משמשים בתעשיות דומות, עדיין לא נמצא איש מדע שהיהודי מנגן למנגן זיום. אם נמצא איש כזה, אשמח לשמוע פרטים. יחיאל בריאון, תל-אביב

גם העולם הזה.

לצאת...

נ' בנימין (יהושע התלמי) עורך נר

אני קורא את העולם הזה כשני רקים: רק באקראי ורק את המאמר המדיני-הכרתי. כל שאר כאלו אינו קיים בש- בלי, ולא אוכל להניד עליו מסוב ועך רע. בימי ההתנגשות עם מוסקבה העירני אחד מבחירי סופרני על המאמר על משה שרת. קראתי כיוון על המאמר ומצאתי שהוא כבאמת מלאכת מחשבת. וראי אילו נמסרם מאמר זה חצי שנה לפני זה, היתה השיבות נדולה עוד יותר. כמו כן היה מורו של היה כל מתן עצה להבא, אך גם כמו שהוא היתה זאת ספרות נאה, בשלה ובבלתי רגילה. היה ברור לי, כי הוא לא נתחבר על-ידי יחיד, כי אם הוא עבודה צינית משותפת של אחרים. יחס רציני זה הוא בלתי תייר, והוא שעושה את המאמרים האלה לבעלי משקל חשוב היה גם המאמר על ישראל רוקח. לעומת זאת נרמא היה לי כי בננוע לנרשום שוקן קלעלה האהבה משט את השורה. אני מעריך את האינפולמציה בננוע למצ' רים ואת היום האנושי למיעוט הערבי. בקצרה: מכיוון שבקריאת העולם הזה אני מצטמצם מתוך הרגל והכרח בענייני גני אלו, לסיכך נוסח אני לחשוב את העיתון הזה לאחד הציניים ביותר במדינת ישראל. אוב: ככבר כזה קרני לפנו שנים גם בננוע לספרו של עורך העתון: הצד השני של המפצע, גם בספר זה ראיי חו רק את הצד הרציני שבו שהיה בו הרבה מן החורב. עד היום לא נודע ליני ער כזה חרש שעלה עליו מבחינה זו. אפשר שברור יראו אפרסוכסליים כי עיני אחרים, אבל מה אפשר ואני יכול להניד רק מה שעניי רואת.

עניין קטן

לפני ימים אחרים שאל אותי אדם, ליד קריאת מאיר, אם יודע לי איפה בית סילי ההסתדרות. כחנתו היתה לבית פעילי ההסתדרות...

הראשון היה רביעי

במדור במדינה (העולם הזה 818) כתבתם: בי ראשית היותם על בעיות ההסתגנות עיני כדובר ראשון מטעם סיעת מפא"י הי"כ אליעזר ליבנת, ער כה היה הוגאם הראשון, מטעם מפא"י, בכל יבונה חשוב, וכותם המוכרת של הנתיבים הרשי מיים של המפלגה.

הני קובע: (א) לא היה בכנסת ויכוח על בעיית ההסתגנות, אלא דיוון בתקצוב ההוצאות של משרד החוץ; (ב) כיוון זה אמר אליעזר ליבנת את הדבר רים שאתם מצטטים כאותה הכתבה לא כדובר ראשון מטעם סיעת מפא"י כי אם כדובר רביעי. הרשו לי להוסיף כי כל המסקנות מן הנחתה הן מפעם מבטלות מאליהו. ההטעות בקורה חשובה אחת מעשרות את האמונה בשאר החומר העובדתי באותה כתבה.

מי הנקודות

הניע הומון שעורך מדור הספורט ידע כי הכנסת כדור לפל מוכה את הקבוצה הקולעת בשתי נכס- דות וכי 43 הנקודות לטובת נבחרת תל-אביב (העולם הזה 818) אינה הכנסת הכדור 43 פעם לתוך השל.

גזר דין מוות

בכתבה על הזון רובינר (העולם הזה 818) קראי תי דבר שעווע אותי ביותר. כתבתם: "השופט היהודי פול בעון אחת לעבר הקריירה שלו, בעון השנייה לעבר חמנה הצטייטשמים ודן את הזון למות".

במקרה קראתי על אישיותו הנחרת של השופט אירווינג קאופמן, בגלל קריירה לא יתרוץ שום שופט נורדיין מות על זון נאשמים, ובפרט לא אדם כקאופמן. עלוכם לבקש ממנו אלפי סליחות.

עוד רוונה

...אין כל ספק שפסק-הדין היה צודק לחלוטין וכל יללת-התנים של הבוגרים הקטונוטיים נורר ריים בארץ איננה אלא בהמתנתו. היכן היו העלל כשהקריבו קורבנות אדם חפים מפשע באמת על במות ומובחי מוסקבה ופראג?

איו דומיניק, תל-אביב

ברשימה שפורסמה במדור "דרכי אדם" (העולם הזה 818) זיהה טעות. שם הנאשם לא היה נחום שמואל אלא שמואל נחומי.

מנגנון

מה אחד לא הפליט קללה. הוא נסגר לנצח. משהו איום, משהו מח- ליעקר יחד עם דב יוסף לי משרד הפיתוח. במקום פק- חים, יהיו מעתה פתחים. בלש בשיכון הוות- קים
ב-137 בתים משותפים קמו 137 אבות, שהיו פקרי דים ב-137 משרדי ממשלה, ויצאו ל-137 מרפסות. 137 זוגות יריים ליטפו 137 רא- שי ילדים מתולתלים והמו- דים.

השבונון המצויר
לאיפורמציה

פסק השבונון

אל תסתכל בקרחת אלא כמה שמתחת. (שיש קרחת על מוח חכם ובלורית מפוארת בראש מטומטם).
פירת השידוכים
זמר מתחיל מחפש בחורה מנורית לכל. 136* פיות עם זירה. — רצוי חרשת.

ייתכן שקשה להיות כנעני. אך הרבה יותר קשה להיות לא-כנעני. משהו, שאינו יודע עברית, או אי- גו יודע להבין את אשר הוא קורא. מדביק עליך את התינו ואז עשה אכזר. אם אתה מכחיש את כנעניותך, הרי כבוד שאינך אלא פחד, מוגילב שאינו מעו אפילו לגלות את דעותיו.
הייתי בעצמי לא פעם במצב ביש זה. ללא הועיל ניסיתי לטעון שדעותי פסולות אולי, לא פחות — אך שונות לחלוטין מדעות ה- כנענים. קלחתו של בעל הגדול, איש הקר- ניים, נדבקה כמו גומילעיסה אמריקאי. לכן יש לי כל האהרה לאנשים הנמצאים באותו מצב, גם כשאני מודה עם דעותיהם. אחד מאלה הוא עמוס קינן, עליו סיפרנו לך לא מכבר כי תמונתו קישטה מאמר אנ-